

**Chương 257: Đe Doạ Âm Sát (10) - Lòng Trung
Thành Và Đe dọa**
(Số từ: 4246)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:51 PM 23/05/2023

Tôi không biết tất cả bắt đầu từ khi nào và ở đâu, nhưng tôi đã chứng kiến kết quả. Ellen đã tấn công Aaron Mede và bắt hắn ta đi vào lối vào bí mật, nhưng tôi đã bắt được tên này khi tôi chuẩn bị bước vào.

Tuy nhiên, đó không phải là tất cả.

Eleris đã biết về Ellen, nhưng Sarkegar thì không.

Cô ấy đang cầm Lament trong tay phải, và Sarkegar sẽ không ngu dốt như Loyar.

Chúng tôi cần nhanh chóng đưa Ellen ra khỏi đó trước khi Sarkegar kịp tìm ra mọi chuyện.

“Hãy nói về điều này sau.”

“...Được rồi.”

Hành động chống lại Aaron Mede là ưu tiên hàng đầu của tôi.

Tôi cởi áo choàng của tên này ra và giữ những cuộn giấy từ các túi bên trong của nó.

Aaron không thể [dịch chuyển tức thời] bằng sức mạnh của chính mình, vì vậy tôi đã tìm cuộn giấy

của hắn. Trong khi tôi không biết chi tiết, tôi đã nghe câu chuyện đại khái.

“Cậu đến đây với Harriet à?”

“Vâng.”

“Đưa cô ấy đến đây.”

“Nguy hiểm lắm. Tớ sẽ ở đây...”

“Đưa cô ấy đến đây.”

Ellen im lặng nhìn tôi sau khi tôi ra lệnh.

Cô ấy có được Harriet không phải là mục tiêu cuối cùng của tôi.

Tôi đuổi cô ấy đi vì những gì tôi sắp nói từ lúc này trở đi là những điều cô ấy không nên nghe.

“Được rồi. Hãy cẩn thận.”

Ellen quay trở lại lối đi bí mật, để lại tôi một mình với Aaron Mede. Tất nhiên, Eleris và Sarkegar vẫn ở gần tôi, nhưng cô ấy không thể nhìn thấy họ.

“Đ-đây là một sự hiểu lầm. Tôi... tôi không biết chuyện này là thế nào, nhưng đó là một sự hiểu lầm.”

Aaron Mede đã cố nói vài điều nhằm nhí về việc đó là một sự nhầm lẫn hay gì đó.

“Vậy nếu là hiểu lầm thì sao?”

Tôi cười khi tôi giữ Aaron bằng cổ áo của hắn.

“Cho dù người có thực sự cố giết ta hay không cũng không thay đổi được sự thật rằng người là một tên khốn đáng chết.”

Aaron Mede giống như một nhà khoa học điên, một tên tội phạm đáng chết bất kể hắn có phải là sát thủ của tôi hay không. Tôi đảm bảo rằng Ellen đã ở đủ xa.

Nếu cô ấy nghe thấy bất kỳ điều gì chúng tôi sắp thảo luận, mọi thứ sẽ trở nên khó chịu.

Tôi cũng có chuyện muốn hỏi Aaron.

Khá may mắn là Aaron Mede đã bỏ chạy một cách tuyệt vọng.

Nếu tên này bị đâm bởi Ellen, hắn ta sẽ không thể cung cấp cho tôi một thông tin quan trọng.

“Ta không thực sự quan tâm đến bất cứ điều gì khác, nhưng ta cần người cho ta biết cách liên lạc với Black Order.”

“Cái gì...? Liên hệ với Black Order?”

“Nhanh lên. Nếu người không nói với ta trước khi bạn ta quay lại, ta sẽ giết người theo cách đau đớn nhất mà ta có thể tưởng tượng.”

—Black Order...

Vì tôi biết rằng ma thuật là nguồn gốc có khả năng nhất của cuộc khủng hoảng Cánh cổng, nên tôi cần xác định vị trí và tìm ra kế hoạch của các hiệp hội phép thuật khác nhau.

Một trong số chúng có thể gây ra một tai nạn khủng khiếp.

Ngoài ra còn có một số hội phép thuật mà tôi chưa thành lập, vì vậy tôi chỉ có thể điều tra những hội mà tôi biết.

Các hội phép thuật đã xuất hiện trong bản gốc, nhưng chúng không được coi là thứ gì quan trọng, vì vậy tôi hầu như không biết gì về chúng.

Black Order là thứ đầu tiên xuất hiện trong tâm trí. May mắn thay, tôi biết về họ nhiều hơn một chút so với những người khác.

Aaron Mede thực sự bị sốc khi biết rằng tôi đã đợi hắn ở lối thoát hiểm và thậm chí còn biết rằng hắn là một phần của Black Order.

“N-người... Người là cái quái gì vậy?”

Aaron bắt đầu nghĩ rằng tôi là một người vĩ đại hơn nhiều so với những gì hắn nghĩ.

Vâng, Aaron đã đúng.

“Người không cần phải biết.”

Tôi nắm cổ áo nhắc bóng Aaron lên và nở một nụ cười ranh ma.

“Người nghĩ ta sẽ giết người sao? Không, ta sẽ không làm thế.”

Tôi nhớ lại một trong số ít sự thật mà tôi biết về Black Order...

“Nếu không nói cho ta biết, người sẽ không chết dưới tay ta. Ta sẽ giao người cho Cantus Magna.”

Họ là hội phép thuật được công chúng gọi là 'Thợ săn cấm kỵ'.

Tên thật của họ là Cantus Magna.

—Thợ săn cấm kỵ, Cantus Magna, và Black Order, những người đã phá vỡ rất nhiều điều cấm kỵ...

Họ là kẻ thù vĩnh cửu.

Aaron thà chết còn hơn bị giao cho Cantus Magna, và nước da của hắn ta tái nhợt đi.

Người bình thường có thể biết thuật ngữ 'Thợ săn cấm kỵ', nhưng họ sẽ không biết cái tên 'Cantus Magna'.

Thực tế là tôi biết tên của họ sẽ đủ gây sốc.

Miễn là Aaron biết về mối quan hệ giữa Black Order và Cantus Manga, tên này sẽ nghĩ tôi thậm chí còn xa lạ hơn.

“Nếu... nếu cậu thả tôi ra, tôi sẽ để cậu liên lạc với Black Order! Tôi có thể giới thiệu cậu với các thành viên của chúng tôi! Tôi... tôi sẽ làm bất cứ điều gì! Cậu thậm chí có thể trở thành thành viên của Black Order nếu muốn—!”

*RẦM!

Cứ như thế, đầu của Aaron Mede nổ tung mà không có dấu hiệu báo trước.

Tôi thần thờ nhìn máu phun ra từ cổ họng của cái xác không đầu.

Đó là lần đầu tiên tôi nhìn thấy một cái gì đó như thế.

Tôi đã thực sự được nhìn thấy tất cả mọi thứ...

Tôi có thể nói đại khái những gì đã xảy ra.

Tôi quay lại và thấy một pháp sư đang nhìn chăm chăm vào tôi, người được che phủ hoàn toàn trong chiếc áo choàng đen.

Tôi đã mong họ xuất hiện. Không, tôi đoán họ sẽ quan sát tình hình mà không lộ diện.

Tuy nhiên, họ đã can thiệp.

Họ sẽ không phiền nếu tôi không biết về Black Order, nhưng tôi chắc chắn đã đề cập đến nó.

Eleris và Sarkegar vẫn bị động, nhưng họ đang trong tình trạng cảnh giác cao độ.

Người mặc áo choàng đen đang nhìn chăm chăm vào tôi từ bóng tối của chiếc mũ trùm đầu của họ.

“Ít nhất hãy nói điều gì đó sau khi đột nhiên xuất hiện.”

Mặc dù Aaron Mede là một thành viên của Black Order, nhưng hắn ta là một thành viên cấp thấp.

Thậm chí, người đó đã ngay lập tức loại bỏ hắn ta, và người này có lẽ có thứ hạng cao.

Tôi không biết họ là ai, mặc dù.

“Này, không nói chuyện được à? Tại sao người chỉ nhìn chăm chăm vào ta?”

“Cậu có thông tin gì về Cantus Magna không?”

Tôi mỉm cười trong lòng khi anh chàng đó cuối cùng cũng nói.

Tôi thực sự không tin rằng mình có thể liên lạc với Black Order thông qua Aaron Mede, nhưng tôi biết rằng nếu tôi đề cập đến Cantus Magna trước mặt các thành viên của Black Order, họ sẽ là người liên lạc với tôi.

Mặc dù tôi đã sắp xếp các chi tiết khá tùy tiện, nhưng vẫn có những thứ tôi biết và điều đó giúp ích rất nhiều.

Hai hội phép thuật ghét nhau đến tận xương tủy; tiêu diệt lẫn nhau là điều quan trọng đối với họ hơn bất cứ điều gì khác, vì vậy lẽ tự nhiên là họ sẽ chộp lấy bất kỳ thông tin nào mà họ có được về nhau.

Một sinh viên Temple trẻ tuổi thực sự biết về Cantus Magna...

Một người bình thường biết về một hội phép thuật bí mật mà tên của nó thậm chí còn không được biết đến.

Điều đó một mình làm cho họ liên lạc với tôi.

“Không phải giao dịch là trao đổi bình đẳng sao? Ta không thể nói với người miễn phí.”

“...Cậu muốn gì, cậu bé?”

Tôi nhìn người pháp sư đội mũ trùm đầu.

"Kiến thức của Black Order."

—Những điều cấm kỵ...

Vô số cấm thuật mà Black Order sở hữu...

Chúng có thể là nguồn gốc của Sự cố Cổng.

Để ngăn chặn Sự cố Cánh cổng, tôi phải đi trên một sợi dây khác.

Anh ta dường như không ngại hành quyết một số thuộc hạ nhỏ mọn. Anh ấy xuất hiện không phải vì tôi đe dọa Aaron Mede mà vì tôi nhắc đến Cantus Magna.

“Đó phải là thông tin hữu ích cho việc đó, cậu bé.”

“Người có biết đủ để biết liệu thông tin của ta có hữu ích hay không?”

Black Order là những kẻ xấu, nhưng họ không thực sự là kẻ xấu.

Họ có những nguyên tắc riêng chỉ khác với những nguyên tắc của thế giới, đó là lý do tại sao anh ấy không phản ứng lại những lời nhận xét mỉa mai của tôi.

“Chúng ta sẽ gặp lại nhau vào thời điểm thích hợp.”

“...Trong Temple?”

“Điều đó không khó đối với chúng tôi.”

Những kẻ đó có thể trực tiếp vào Temple không?

Tôi dần nhận ra rằng mình đang dính líu đến những người mà tôi không nên chạm vào. Da tôi

nhức nhối vì căng thẳng, nhưng tôi phải làm những gì phải làm.

“Một cậu bé coi Chúa tể ma cà rồng là thuộc hạ của mình sẽ không cố gắng nói những lời nói dối thảm hại.”

Tất nhiên, anh ta đã biết về Eleris, người đang chờ đợi với ma pháp tàng hình trên người cô ta.

Nếu đúng như vậy, có lẽ anh ta cũng đã biết về con chim sẽ biết nói.

Mặc dù tôi hoàn toàn không quen biết với anh ấy, nhưng anh ấy đã có một sự tin tưởng kỳ lạ nào đó đối với tôi.

Pháp sư thuộc Black Order biến mất như thể anh ta chẳng là gì ngoài một ảo ảnh.

Việc nhận ra rằng mình đang thực sự băng qua vùng nước nguy hiểm khiến lưng tôi rùng mình.

Tôi đã phải xem mọi thứ cho đến cùng.

Ngay cả khi tôi vấp ngã giữa đường, tôi vẫn phải vượt qua.

Ellen nghĩ rằng tôi có thể gặp nguy hiểm nên vội vã quay lại với Harriet.

Pháp sư của Black Order đã rời đi, và chúng tôi đã chuyển xác của Aaron Mede.

Vẻ mặt của Harriet có vẻ rất tệ, có lẽ là do những thứ mà cô nhìn thấy ở đó.

“Cậu đã làm gì?”

“...Tớ có phải nói với cậu không?”

Tôi giả vờ rằng tôi đang cố gắng không sử dụng từ “Tôi đã giết hắn ta”, tuy nhiên, trên thực tế, tôi không phải là người đã giết Aaron Mede.

Vết máu do xác chết của Aaron Mede để lại vương vãi khắp mặt đất nên họ có thể đoán được đại khái chuyện gì đã xảy ra.

Harriet không nhìn thấy xác chết, nhưng cô ấy không thể tìm được từ nào để diễn đạt khi thấy tôi đã giết Aaron mà không do dự.

Thay vì tức giận hay sợ hãi, cô ấy có vẻ buồn.

Về việc tôi đã trở thành loại người đó.

“Hãy nói về những gì đã xảy ra sau đó.”

Tôi trì hoãn việc nói với Ellen và Harriet tại sao tôi ở đó một mình và không hỏi tại sao họ lại ở đó.

“Tớ cần phải giải quyết vấn đề này trước.”

Chúng tôi đã giết một giáo viên Temple, vì vậy chúng tôi phải tìm ra những gì chúng tôi sẽ làm.

Tôi gửi Ellen và Harriet về trước và nói với họ rằng tôi sẽ cố gắng tìm hiểu mọi việc.

Cả Ellen và Harriet dường như có rất nhiều điều muốn nói với tôi, và họ cũng có vẻ khá lo lắng, nhưng tôi vẫn bướng bỉnh. Rốt cuộc, họ không thể buộc tôi quay lại với họ.

Tôi thực sự khá tức giận khi hai người đó thậm chí còn ở đó.

Trở lại bên ngoài dinh thự của Aaron Mede ở vùng ngoại ô của Thủ đô Đế quốc, Eleris loại bỏ khả năng tàng hình của mình và Sarkegar biến thành một thứ gì đó khác biệt, nhưng đó không phải là vẻ ngoài của Bá tước Argon Pontheus.

Cô ta trông giống như một người phụ nữ trưởng thành bình thường mà người ta có thể tìm thấy ở bất cứ đâu.

Có vẻ như Eleris và Sarkegar có rất nhiều điều để nói.

Eleris có lẽ muốn biết tại sao tôi muốn liên lạc với Black Order. Thái độ của cô ấy khá lạnh lùng bởi vì, bất kể ý định của tôi là gì, nó không thể là điều gì tốt đẹp.

Sarkegar thậm chí còn tồi tệ hơn.

“Thưa Điện hạ, nếu mắt thần không nhầm, thần tin rằng mình đã nhìn thấy một trong hai đứa trẻ giúp ngài đang cầm Lament.”

Tất nhiên, Sarkegar nhất định phải hỏi về Ellen. Sarkegar, người luôn vâng lời tôi và làm theo bất cứ điều gì tôi bảo, trông khác hẳn.

Đôi mắt cô hoàn toàn vô cảm.

Trong khi Sarkegar trông giống như một người bình thường, đôi mắt với cô ta cảm thấy vô cùng đáng sợ.

Đó là một Dreadfiend, sau tất cả, chúng là những con quỷ thống trị nỗi sợ hãi.

Tôi không thể đưa ra nhiều lời giải thích cho Sarkegar.

Thánh Kiếm của Thần Mặt Trăng, Lament, cùng với Alsbringer, được biết đến là thanh kiếm của Ragan Artorius.

Anh ấy đã không sử dụng nó trong Chiến Tranh Nhân Ma, vì vậy không rõ tung tích của nó, và rồi Sarkegar đột nhiên nhìn thấy một cô gái với rất nhiều sức mạnh so với tuổi của mình đang cầm nó.

Sarkegar có thể đưa ra một số suy đoán từ đó, và chúng có lẽ sẽ khá gần với sự thật.

Sarkegar nhìn tôi.

Cái lườm của cô ấy, không có biểu cảm với những người da trắng của mình, khiến tay chân tôi tê cóng khi chỉ nhìn vào đó.

“Điện hạ...”

“Ngay cả khi ngài không nói với thần, thần cũng có nhiều cách để tìm ra.”

“Làm ơn, hãy nói cho thần biết mọi thứ ngay bây giờ.”

Thứ mà Sarkegar luôn trung thành cần ở tôi không phải là tiền bạc, lời khen ngợi hay bất kỳ phần thưởng nào khác.

Cô ấy chỉ cần tôi có ý chí xây dựng lại Ma giới.

Sarkegar sẽ sẵn sàng hy sinh mạng sống của mình chỉ vì điều đó, và nếu không có nó, Sarkegar sẽ làm bất cứ điều gì để thấy tôi nuôi dưỡng một di chúc như vậy.

Ellen đang gặp nguy hiểm.

Nếu tôi không nói gì, Sarkegar sẽ tự nhận ra rằng Ellen chính là Ellen Artorius.

Tất nhiên, thứ mà Sarkegar ghét nhất trên đời là Ragan Artorius—chiến binh đã giết Ma Vương.

Em gái của Artorius đang dần phát triển thành một con quái vật bên trong Temple, vì vậy Sarkegar không thể để cô ấy yên.

Nếu lúc đó tôi không nói ra, nếu tôi không thuyết phục được Sarkegar...

Ellen sẽ chết.

Nếu Sarkegar quyết định giết Ellen, tôi sẽ không thể ngăn hãm lại.

"Đúng. Đó là Lament"

"Tên cô gái là Ellen Artorius. Cô ấy là em gái của Ragan Artorius."

Đôi mắt của Sarkegar mở to trước lời nói của tôi.

“Tại sao Điện hạ lại chia sẻ mối quan hệ bạn bè với dòng máu của tên Anh hùng chết tiệt đó?”

Đôi mắt của Sarkegar không chỉ đỏ ngầu mà màu da của cô ta cũng chuyển sang màu xanh và đỏ.

Sarkegar có thể không kiểm soát được hình dạng của mình đúng cách vì sự tức giận quá mức mà bản thân cảm thấy? Tay của Eleris cũng run lên như thể cô ấy đang lo lắng.

Cô ấy cũng cảm thấy khá nghi ngờ về ý định liên lạc với Black Order của tôi.

Sarkegar muốn chiến tranh, Eleris muốn hòa bình, và cả hai người họ đều nghi ngờ tôi ngay lúc này.

Tuy nhiên, trước tiên, tôi phải thuyết phục Sarkegar đang quá kích động.

Cô ấy rất tức giận khi tôi không thông báo về Ellen và rằng chúng tôi thân thiết đến mức cô ấy sẵn sàng mạo hiểm mạng sống của mình vì tôi.

Chỉ một từ sai...

Nếu tôi chỉ nói sai một từ, đó sẽ là cái chết của Ellen. Điều đó có thể còn tồi tệ hơn nếu Sarkegar giết tôi.

Giống như Eleris đứng về phía tôi nhưng vẫn nguy hiểm, Sarkegar cũng đứng về phía tôi, và cô ấy cũng vẫn nguy hiểm.

Tôi đã cảm thấy nó trực tiếp.

“Nó không rõ ràng sao?”

“Rõ ràng là gì?”

“Cô ấy là em gái của Ragan Artorius, vậy tại sao ta lại không được gần gũi với cô ấy?”

“Cô đang nói với ta rằng mong muốn xây dựng lại Ma giới của mình bắt nguồn từ những cảm xúc như sự báo thù cơ bản?”

Biểu hiện của Sarkegar không được cải thiện.

“Không phải cô bảo ta đến Temple để học cách đánh bại con người bằng phương pháp của riêng họ trong khi sử dụng vũ khí của con người sao?”

‘Điện hạ nên vào Temple và tìm hiểu kỹ cách thức của con người! Đánh bại họ bằng chính vũ khí của họ chẳng phải rất thỏa mãn sao?!’

Sarkegar là người đầu tiên đề nghị tôi vào Temple. Cuối cùng, không phải nó chỉ là một phần mở rộng của điều đó sao?

“Tại sao cô lại tức giận khi em gái của Anh hùng, người chắc chắn sẽ trở thành vũ khí mạnh nhất của nhân loại, đã liều mạng để cứu ta?”

“Tình hình hôm nay không như ta dự tính, nhưng ta nghĩ cô sẽ vui mừng khôn xiết khi nhìn thấy nó.”

Sarkegar lắc đầu.

“Điện hạ đang sử dụng máu thịt của tên Anh hùng chết tiệt đó... Ngài đang nói vậy sao?”

"Phải."

Sarkegar im lặng nhìn tôi.

Cô ấy tiến lên một bước và đưa khuôn mặt của mình về phía tôi.

Cô ấy gần đến nỗi chóp mũi của mình gần như chạm vào mũi tôi.

“Thưa Điện hạ, ngài là một kẻ nói dối tệ hại.”

Đôi mắt Sanpaku của Sarkegar dường như nhìn xuyên qua tôi.

“Điện hạ thực sự nghĩ rằng thần sẽ không nhận ra ngài lo lắng cho cô ấy như thế nào sao?”

Tôi đã mất bình tĩnh trước sự xuất hiện đột ngột của Ellen.

Tôi thực sự không khỏi bàng hoàng vì điều đó hoàn toàn bất ngờ. Sarkegar đã nhận ra những điều đó trước đó.

Tôi lợi dụng Ellen... Bắt cô ấy về phe mình chỉ để lợi dụng cô ấy...

Sarkegar ngay từ đầu đã không tin vào những lời lạnh lùng đó. Sarkegar đã nhận ra tầm quan trọng của Ellen đối với tôi chỉ qua phản ứng của tôi.

Giống như Ellen đánh giá cao tôi, tôi cũng đánh giá cao cô ấy.

Sarkegar đã đọc được tôi rồi.

Tôi đang nhìn thẳng vào mắt Sarkegar.

Tôi sợ, nhưng tôi không thể lùi bước.

“Vậy nếu ta làm vậy thì sao?”

“...Cái gì?”

Sarkegar khá sốc trước những lời tự tin của tôi, và ngay cả Eleris cũng có vẻ ngạc nhiên vì cô ấy không ngờ tôi lại nói điều gì đó như thế.

“Là Ragan Artorius đã giết cha ta, hay là Ellen?”

“Cái gì?”

“Chết tiệt, ta không thể thích con người sao? Đó có phải là một vấn đề lớn? Huh?”

Trước câu nói bất ngờ của tôi, đôi mắt của Sarkegar mở to theo một cách khác.

“Điện hạ! Ragan Artorius là kẻ tử thù của Ma vương tiền nhiệm. Ngay cả giết hạt giống của Gia tộc Artorius cũng không đủ. Làm sao ngài có thể coi một người có dòng máu ghê tởm và bẩn thỉu như vậy là quý giá? Điều này không nên!”

“Ta không biết, chết tiệt. Đúng là ta đã lên kế hoạch lợi dụng cô ấy, và cũng đúng là cô ấy quan trọng với ta, vậy cô muốn ta làm gì với điều đó?”

“Điện hạ!”

“Ồ, chết tiệt. Này, cô có định lải nhải về việc một Ma Vương nên hay không nên làm gì không?”

Sarkegar lùi lại một bước khi tôi lờm cô ta. Nhìn Sarkegar lùi dần về phía sau, tôi lắc đầu.

“Này, ta không thể làm được.”

“N-ngài có ý gì khi nói-”

“Cô nên trở thành Ma vương tiếp theo.”

“Xin thứ lỗi?”

“Cô cứ làm Ma Vương đi, mẹ kiếp. Vì cô luôn bảo ta chỉ cần làm điều này hay điều kia, tại sao cô không trở thành Ma vương, nhỉ? Nó là gì? Cứ làm đi, khốn kiếp. Biến thành một con ma quỷ và tự mình làm điều đó đi, mẹ kiếp.”

“Điện hạ! Ngài biết đó không phải là những gì thần dự định! Thần không thêm muốn vị trí của ngài, thần cũng không thể!”

“Thật sao?”

“Vâng, thưa Điện hạ!”

Tôi đến gần Sarkegar, và khi tôi đến gần hơn, cô ta lùi lại vài bước.

“Vậy thì im đi và làm như ta nói. Làm những việc ta nói với cô. Vậy nếu ta tốt và làm những điều cô không hiểu thì sao? Vậy chuyện gì sẽ xảy ra nếu ta là bạn với em gái của Anh hùng hoặc bất kỳ ai khác mà ta quyết định kết giao? Cô sẽ làm gì về nó? Vậy nếu cô không hiểu thì sao?”

“Ta là Archdemon duy nhất. Không thành vấn đề nếu trình độ hoặc ý định của ta có vấn đề!” Tôi nói, đẩy mặt mình ra trước mặt Sarkegar.

“Cô không có lựa chọn nào khác ngoài ta.”

“Đừng chạm vào Ellen.”

Đôi mắt của Sarkegar run rẩy.

“Đừng làm thế nếu cô không muốn nhận xác của một Archdemon. Cô có hiểu những gì ta đang nói không?”

Tôi luôn có thể tự sát.

Tôi không muốn nó như vậy.

Tôi đã đe dọa thuộc hạ của mình bằng chính mạng sống của mình khi Ellen không có ở đó. Tôi có thể thấy rõ đôi mắt của Sarkegar nhuộm màu sợ hãi, giận dữ và buồn bã.

“Điện hạ... Không.”

Cuối cùng, nước mắt chảy ra từ đôi mắt đam mê của cô ấy.

“Cô ấy có biết gì không?”

“Thần không hiểu, nhưng ngay cả khi Điện hạ có thể chấp nhận cô ấy, cô ấy sẽ không thể chấp nhận ngài.”

Những giọt nước mắt của Sarkegar, cuối cùng, là những giọt nước mắt của sự quan tâm thực sự dành cho tôi.

“Thưa Điện hạ, đây là... Đây là một mối quan hệ cực kỳ nguy hiểm mà ngài đang có, và đó là một canh bạc mà ngài không nên tham gia.”

Sarkegar đã khóc và cầu xin tôi dừng lại.

Eleris đã nói điều gì đó tương tự. Cô ấy hy vọng rằng mối quan hệ của chúng tôi sẽ không đi đến một kết thúc bi thảm.

Chỉ vì tôi có thể đối xử tử tế với họ hàng của kẻ giết cha mình không có nghĩa là Ellen sẽ có thể chấp nhận con trai của kẻ giết anh trai mình.

—Chúng tôi sẽ không chỉ là kẻ thù đơn thuần.

Trong khi tôi là máu thịt của kẻ thù lớn nhất của nhân loại, tôi cũng là một hạt giống có thể dẫn đến một cuộc Đại chiến khác.

Hoàn toàn không thể để Ellen chấp nhận tôi.

Tất cả những giọt nước mắt, lo lắng, hồi hộp và lời nói của Sarkegar đều không thể hiểu được; không có cách nào tôi không thể hiểu cô ta.

Tuy nhiên, trong khi tôi có thể hiểu, tôi sẽ không bao giờ có thể chấp nhận nó.

"Im lặng. Ta không quan tâm đến bất cứ điều gì khác, nhưng nếu cô chạm vào thậm chí ngọn tóc của Ellen, đó là kết thúc."

"Đó là điều duy nhất cô phải ghi nhớ."

“Điện hạ... làm ơn.”

“Hãy nói cho ta biết là cô đã hiểu.”

“Không, làm ơn. Chỉ chuyện này thôi... thần không quan tâm đến những người khác, nhưng chuyện này...”

“Nói mau.”

Sarkegar thẫn thức và gật đầu.

“Thần hiểu rồi... Điện hạ.”

Tôi không thể thuyết phục Sarkegar, nhưng ít nhất tôi đã thành công trong việc khuất phục cô ta.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading